

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області

Слідчий відділ

вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15

www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 200С178Є

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень

місто Чернівці

«26» серпня 2023 року

Слідчий 2 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області старший лейтенант юстиції Сазчук Наталя Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12022230000005240 від 02.11.2022, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, відповідно до вимог ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

КОВАЛЬЧУКА ВЛАДИСЛАВА ВОЛОДИМИРОВИЧА,
09.09.1993 року народження, уродженця м. Херсон
Херсонської області, зареєстрованого: вул. Фонтанна, 23,
корпус 2, кв. 48, м. Херсон Херсонської області, місце
проживання не встановлено, громадянина України, -

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення йому підозри у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, тобто про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Ковальчук В.В.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною та незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаагськими конвенціями

1907 року, IV Женевськими конвенціями 1949 року, а також у супереччя Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, Договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Діючи в порушення норм міжнародного гуманітарного права, президент російської федерації (далі – рф) Володимир Путін, а також інші невстановлені на даний час досудовим розслідуванням представники влади рф, всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН та Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), підготували та розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт за допомогою підрозділів збройних сил РФ на території України.

24.02.2022 на виконання вищевказаного злочинного наказу військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії, із загрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Харківській, Донецькій, Луганській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та вчинили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, що мають важливе народногосподарське або оборонне значення, та вчинили окупацію частин зазначеної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України з порушенням порядку, встановленого Конституцією України, яка триває до теперішнього часу та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки та оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» запроваджено воєнний стан на всій території України.

Надалі представниками держави-агресора з метою зміни меж території та державного кордону України, реалізації власної окупаційної політики, на окупованих територіях було розпочато здійснення незаконного створення підконтрольних окупаційній владі адміністрацій, в тому числі на захопленій частині території Херсонської області.

Надалі в вересні 2022 року, точний час не встановлено, Ковальчук Владислав Володимирович, будучи громадянином України, перебуваючи на тимчасово окупованій території с. Білозерка Білозерського району Херсонської області, за невстановлених обставин, під час воєнного стану та збройної агресії РФ, діючи умисно, добровільно вступив у злочинну змову з представниками окупаційної адміністрації держави-агресора, зайнявши посаду голови Ради молоді Білозерського муніципального округу (мовою оригіналу – председатель Совета

молодежи Белозёрского муниципального округа), з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території с. Білозерка Білозерського району Херсонської області, а також недопущення контролю України над цією окупованою РФ територією, надав добровільну згоду на проведення підривної діяльності проти України шляхом вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України.

Здійснивши, таким чином, надання іноземній державі – РФ та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, Ковальчук В.В. почав працювати на посаді голови Ради молоді Білозерського муніципального округу (мовою оригіналу – председатель Совета молодежи Белозёрского муниципального округа), створеному на тимчасово окупованій території вказаного села та виконувати покладені на нього службові обов'язки голови Ради молоді Білозерського муніципального округу (мовою оригіналу – председатель Совета молодежи Белозёрского муниципального округа).

Вказаними умисними діями Ковальчук В.В. в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, забезпечив становлення та зміцнення окупаційної влади РФ шляхом безпосередньої участі в утворенні незаконних органів влади, які є частиною окупаційної адміністрації РФ, на окупованій території України, виконання функцій представника окупаційної влади РФ з метою недопущення контролю української влади на території Херсонської області, надавши тим самим допомогу РФ в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, недоторканності, державній безпеці України.

Таким чином, Ковальчук Владислав Володимирович підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, у період з у період з 24 лютого по березень 2022 року в ході агресивної війни проти України, державою-агресором здійснено окупацію частини території України, в тому числі частини Херсонської області та, зокрема, територіальної громади території с. Білозерка Білозерського району Херсонської області.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» та Наказу Міністерства реінтеграції тимчасово окупованих територій № 199 від 13.07.2023 «Про затвердження Змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», територія Білозерської селищної територіальної громади в тому числі с. Білозерка, знаходилась під окупацією Російської Федерації з 10.03.2022 по 11.11.2022.

Так, після військової окупації смт. Білозерка Білозерського району Херсонської області представники збройних формувань держави-агресора РФ

фактично узурпували всі владні повноваження на тимчасово окупованій території села шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності території, для розповсюдження свого злочинного впливу та забезпечення окупаційної політики, створили на території смт. Білозерка Білозерського району Херсонської області окупаційну адміністрацію держави-агресора РФ у вигляді «Білозерської районної адміністрації», що створена та функціонує в інтересах РФ.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація РФ – це сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так, в вересні 2022 року, більш точний час встановити не виявилось можливим, громадянин України Ковальчук Владислав Володимирович, будучи проросійськи налаштованою особою, достовірно усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України та бажаючи їх настання, з метою переслідування своїх особистих інтересів, маючи умисел на зайняття керівної посади в окупаційній

владі у даному населеному пункті та реалізуючи його, перебуваючи на території смт. Білозерка Білозерського району Херсонської області після його окупації представників збройних формувань (далі – ЗФ) держави-агресора РФ, вступив в злочинну змову з окупаційними військами країни-агресора, та отримавши від них пропозицію на зайняття посади голови Ради молоді Білозерського муніципального округу (мовою оригіналу – председатель Совета молодежи Белозёрского муніципального округа) добровільно, умисно погодився на вказану пропозицію.

Частиною третьою пункту 1 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про хабарництво» від 26.04.2002 № 5 передбачено, що організаційно-розпорядчі обов'язки - це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів, їх заступники, особи, які керують ділянками робіт.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Ковальчук В.В., не пізніше 21 вересня 2022 року, будучи громадянином України, перебуваючи на території с. Білозерка Білозерського району Херсонської області, діючи зі своїх особистих мотивів та бажання, погоджуючись на пропозицію представників окупаційної адміністрації держави-агресора, умисно, добровільно, зайняв посаду голови Ради молоді Білозерського муніципального округу (мовою оригіналу – председатель Совета молодежи Белозёрского муніципального округа) у незаконному та підконтрольному окупаційній адміністрації РФ органі влади - створеному на тимчасово окупованій території вказаного села, незаконно отримавши владні повноваження у вигляді організаційно-розпорядчих функцій.

Таким чином, Ковальчук Владислав Володимирович підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
Слідчий 2 відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Чернівецькій області
старший лейтенант юстиції

Наталя САВЧУК

ПОГОДЖЕНО

Старший прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Чернівецької обласної прокуратури

Денис ШУЛЬГА

«26» серпня 2023 року

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » серпня 2023 року

Захисник: _____

« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » серпня 2023 року

Повідомлення про підозру вручила:

Слідчий 2 відділення слідчого відділу

Управління СБ України в Чернівецькій області

старший лейтенант юстиції

Наталія САВЧУК